

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 74 stemmer (V, DF, KF og RV) mod 39 (S, SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 39: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Partikelfiltre på køretøjer i kommunalt fastlagte miljøzoner m.v.).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 12/10 2006. Betænkning 29/11 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 40: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om beskyttelse af havmiljøet og forskellige andre love. (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 12/10 2006. Betænkning 22/11 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 55: Forslag til lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Af miljøministeren (Lars Barfoed, fg.).
(Fremsat 26/10 2006. Første behandling 9/11 2006. Betænkning 6/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 10.45

Forhandling

Mette Gjerskov (S):

Jeg skal ikke tage for meget af mine kollegers tid på denne sidste dag i samlingen inden jul, men

bare begrunde, hvorfor vi Socialdemokrater stemmer nej til det her forslag. Vi mener nemlig, at man i Danmark skal have et bæredygtigt landbrug, som tager hensyn til naturen og til, hvad naturen kan tåle på den enkelte bedrift.

Med den her lov ser vi altså, at der er for mange smuthuller, at de, der får en godkendelse, fredes i 8 år, selv om vi ved, at vi om et par år får mange nye oplysninger om, hvad naturen kan tåle i Danmark, og vi får nye EU-krav, så vi risikerer at skulle betale rigtig dyrt for at leve op til dem. Det skyldes også, at der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til naturen lokalt.

For nitrats vedkommende er der et forringet beskyttelsesniveau for både grundvand og overfladevand, fosforreglerne er for utilstrækkelige, fordi for få områder bliver beskyttet særligt, og endelig tager man med ammoniakkravene simpelt hen ikke hensyn til de små naturperler, vi har i det her land, og til de små heder, til de små overdrev, til de små områder, vi også gerne vil have beskyttet.

Så det er faktisk sådan, at den her højt besungne nye lov giver en forringelse af miljøet mange steder i det her land. Det er ganske enkelt ikke godt nok for Socialdemokraterne. For naturens skyld skal industrilandbruget helt reelt stilles over for krav som den øvrige industri. Dansk landbrug skal være bæredygtigt, og derfor kan vi ikke stemme for det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil lige spørge den socialdemokratiske ordfører: Nu bliver landbrug reguleret som industri, og her har vi et lovforslag, som beskæftiger sig med strammere regulering af ammoniak, bedre regulering med teknologi – det er teknologidrivende – og der skabes et værn imod lugt, er det ikke en væsentlig forbedring?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Det er sådan med den her lov, at der bliver lagt nogle rammer, som ligner det, vi kender fra industrien, altså at man skal have en miljøgodkendelse. Men det hjælper jo ikke noget, hvis det, der bliver puttet inden for rammerne, ikke er godt nok. Og det svarer ikke til det, man gør på industriområdet – f.eks. fredningerne i 8 år. I industrien har man mulighed for at stille nye krav, hvis det er nødvendigt, hvis det viser sig, at der er behov for ekstra beskyttelse inden for de 8 år.

Her er der en lang række af bedrifterne, som bliver fuldstændig fredet i 8 år.

Jeg ved da godt, at regeringen er nødt til at give dansk landbrug nogle garantier, sådan hænger det jo sammen, men i Socialdemokratiet sætter vi altså naturen højere end det at have en god opbakning fra landmændene, og derfor mener vi, at det her er for ringe.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der sker en markant udvidelse af bufferzonerne, der bliver stillet krav om nedfældning, og der bliver stillet krav om låg over gylletanke – alt sammen for at reducere påvirkningen af naboer. Er det dog ikke en forbedring?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jo, det er det. Hr. Christian Wedell-Neergaard har fuldstændig ret: På de områder, han nævner, er der tale om en forbedring. Men hver gang vi skal tage stilling til, om vi vil stemme for eller imod et forslag, må vi veje det hele op imod hinanden.

Vi har brugt time efter time, det ved jeg også ordføreren har gjort, på at sætte os ind i det her lovforslag. Jeg har en særlig taske til det her lovforslag – jeg tror, den vejer 8 kg – med papirer om det her, fordi det har været meget, meget vigtigt for mig at sætte mig fuldstændig ind i, hvad konsekvenserne af det her lovforslag er.

Det, ordføreren sagde, var fuldstændig rigtigt, problemet er bare, at der er en lang række andre områder, hvor det ikke bliver bedre, og det er det, jeg har talt om: Det er for det første fredningen, for det andet, at der er alt for mange smuthuller, at alt for mange landbrug slipper udenom, det handler om, at fosforreglerne er for dårlige, ammoniakkravene er for ringe, og for nitratsens vedkommende er det også for ringe.

Så er der bufferzonerne, som ordføreren taler om: Det er faktisk ret godt inden for bufferzonerne, men det er rigtig ringe uden for bufferzonerne. Så bufferzonerne skulle have været meget større.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken. Jeg vil først spørge hr. Dohrmann, om han ønsker ordet som ordfører? Det har jeg opfattet rigtigt. Hr. Dohrmann, værsgo.

Jørn Dohrmann (DF):

Der skal i hvert fald ikke herske nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti synes, at der sker rigtig store fremskridt på det område her. Derfor er vi uforstående over for, at man fra venstrefløjens side, kan man sige, ikke anerkender, at der nu sker store fremskridt med hensyn til at få landbruget reguleret som industri. Vi har den teknologiske drivkraft med i det her lovforslag.

Derfor er man jo også nødt til ligesom at overveje, hvad det ellers er, man vil gøre for at regulere landbruget ud til fingerspidserne. Her har vi taget højde for, at der også er taget hensyn til de folk, som bor i landområderne – dem, der er plaget af lugt- og fluegener. Derfor mener vi, at med det forslag, som er lagt for dagen her, er man gået langt, langt foran, også for at beskytte naturen.

Hvis man kunne stille et spørgsmål til Socialdemokraterne, kunne det være: Skal vi ende med at lukke dansk landbrug? Er det det, man stiler efter? Det er i hvert fald ikke det, der har ligget os på sinde og har været vores mål. Vi har simpelt hen villet lave en regulering af landbruget, som alle er tjent med. Og det mener vi er kommet for dagen med det her lovforslag, som ligger her, og som er bearbejdet med støtte også fra De Radikale.

Vi synes, det er flot, at et så bredt flertal her i Folketinget står bag en regulering af landbruget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Johs. Poulsen som ordfører.

Johs. Poulsen (RV):

Når Det Radiale Venstre stemmer for det her forslag ved tredjebehandlingen i dag, hænger det sammen med, at det er vores vurdering, at man med lovforslaget får en betydelig bedre beskyttelse, end det hidtil har været tilfældet.

Vi har en situation, hvor der jo ikke mindst i de sidste års debatter er blevet skabt et billede af, at den miljøbeskyttelse og den naturbeskyttelse, der finder sted på det nuværende reguleringsgrundlag, er ganske god mange steder i landet. Det er et synspunkt, vi er uenige i. Vi mener, at en lang række af de problemer, vi i dag står med natur- og miljømæssigt, er en følge af, at man har et reguleringsgrundlag, der i dag bestemt ikke er tilfredsstillende.

Derfor har vi været optaget af at skabe et administrationsgrundlag for de nye kommuner fra den 1. januar 2007, som er betydelig bedre end

det, man har haft hidtil, som er betydelig klare, som kan føres ud i livet, og som først og fremmest også kan håndhæves, hvad der har været en del af problemet med det eksisterende administrationsgrundlag. Så vi synes altså på alle måder, at den ny lovgivning er et fremskridt.

Vi har før fra den her talerstol sagt, at det naturligvis ikke er sådan, at den her nye lov betyder, at vi nu opnår en paradisisk tilstand miljø- og naturmæssigt i Danmark. Men vi har advaret mod, kan man sige, at lade ønsket om at få det allerbedste være det godes fjende i den her sag. Og det er et fremskridt. Som det nu efterhånden også er kendt for stort set alle partier, er der tale om et fremskridt med den her lovgivning. Man kan så have forskellige vurderinger af, hvorvidt man vil være med til at gennemføre det fremskridt.

Jeg forstår på det, der her var den socialdemokratiske ordførers indlæg, at man fra Socialdemokratiets side særlig har to anker tilbage:

Den ene er, at man ikke synes, at der er beskyttelse af mange af de små naturområder. Det er ganske enkelt forkert. Sagen er den, at alle de naturområder, som i dag er § 3-beskyttede, også vil indgå i en fremtidig vurdering, når der skal gives miljøgodkendelse af et landbrug. Det er faktisk udtrykt i lovgivningen, at kommunerne skal lade det indgå i deres vurdering, hvorvidt der er særlige forhold naturmæssigt, som man skal tage hensyn til i en miljøgodkendelse.

Det er muligt, at man ikke har lyst til at se det, der står, men det, der står, er, at kommunerne skal tage det hensyn, når de skal give en miljøgodkendelse. Det vil altså sige, at de skal foretage sig nøjagtigt det samme, som amterne tidligere skulle på det område. Det, der muligvis ikke er tillid til, er, at kommunerne er i stand til at løse opgaven inden for den her ramme. Det tror vi til gengæld de er. Og vi synes, det er fornuftigt, at der også er et vist råderum med hensyn til miljøpolitikken i den lokalpolitiske debat.

Det andet ankepunkt, som vi fra Socialdemokraternes side har hørt fra talerstolen her i dag, er, at de mener og påstår, at man ved at give miljøgodkendelser nu freder landbruget i 8 år. Det er også en forkert påstand. Det er sådan, at landbrug over en vis størrelse under alle omstændigheder skal have en miljøgodkendelse, uanset hvordan landet ligger. Desuden er det sådan, at man også i givne situationer og under givne forudsætninger vil kunne gribe ind i forhold til eksisterende forhold, hvis det er nødvendigt.

Kl. 10.55

Det, der har været debat om, er, hvorvidt det vil være fornuftigt at lave en revisionsbestemmelse i 2010, som gør, at kommunerne til den tid så kan sige: Vi har nogle miljøgodkendelser, vi gerne vil revidere, og der tager vi afsæt i en revisionsbestemmelse.

Jeg vil da gerne igen henlede Folketingets og ikke mindst Socialdemokraternes opmærksomhed på, hvad der står i betækningsbidraget fra flertallet. Der står:

»I tiden, indtil planerne foreligger,« – altså natur- og miljøplanerne – »inddrager kommunerne al tilgængelig viden om natur- og miljøtilstanden i sagsbehandlingen, herunder den viden, der på tidspunktet for godkendelsen er tilgængelig i forbindelse med udarbejdelse af vand- og naturplanerne og de opfølgende kommunale handleplaner, med henblik på at undgå, at etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug giver anledning til en miljøbelastning, der vil indebære en væsentlig risiko for, at natur- og miljømålene ikke kan sikres eller genoprettes i det pågældende område.«

Det betyder oversat til dansk, at man hver eneste dag får mere og mere viden om naturtilstanden, og hver eneste dag skal kommunerne inddrage den viden, når de skal lave miljøgodkendelser. Det betyder altså, at man også i 2007, i 2008 og i 2009 vil inddrage al tilgængelig viden og tage højde for, hvad der er nødvendigt for at opnå naturmålene.

Hvis man lavede en revisionsbestemmelse i 2010, ville det rent faktisk betyde, at mange kommuner ville kunne sige: Vi har jo sådan set en sovepude indtil 2010, og nu kan vi bare give nogle miljøgodkendelser, hvori vi ikke behøver at forholde os til de kommende miljømål, og så kan vi revidere det engang i 2010. Til den tid vil man så opleve, at der ville ligge bunker, man skulle i gang med at revidere, og først fra omkring 2011 eller 2012 ville man være i en situation, hvor det gav en ændring. Det, der er skrevet i betækningsbidraget her, betyder, at man allerede fra den 1. januar 2007 vil inddrage al tilgængelig viden med henblik på at opnå bedre miljøtilstand.

Sagen er jo den, og det ved fru Mette Gjernskov også, at man fra Skov- og Naturstyrelsens side har sagt, at man allerede i begyndelsen af 2007 formodentlig har størstedelen af den viden, der skal til, og som skal lægges til grund for udarbejdelsen af vand- og naturplanerne i 2009. Det vil altså sige, at den viden allerede kan ind-

drages fra begyndelsen af 2007. Det ville da være helt tåbeligt at vente til 2010 med at inddrage den viden. Det ville da være helt tåbeligt at lade 2-3 år gå, hvor man ikke så at sige gjorde det bedst muligt. Det er man nu tvunget til med det, der ligger i betækningsbidraget her.

Derfor er situationen den, at lovgivningen her er betydelig bedre, end hvis man bare havde lavet en revisionsbestemmelse som en sovepude, hvor man kunne sige: Vi vender tilbage til det på et eller andet senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Mette Gjernskov (S):

Det meste af det, vi hørte fra Det Radikale Venstres side, tror jeg faktisk er dækket af, hvad jeg sagde i min første tale her. Det er nemlig sådan, at vi har nogle meget, meget anderledes vurderinger af resultatet af det her lovforslag, end Det Radikale Venstre har, og sådan er det.

Grunden til, at jeg går på talerstolen alligevel, er, at ordføreren sagde, at stort set alle partier mener, at der er tale om en klar forbedring med det her lovforslag. Det kunne jeg jo ikke lade stå uimodsagt. For nej, det mener vi ikke. Vi mener ikke, at der er tale om klare forbedringer. Det mener vi ikke i Socialdemokratiet, det mener de ikke i de grønne organisationer, og det mener de ikke ude i amterne, hvor vores miljøfolk hidtil har siddet dybt nede i miljøreguleringen.

Der er rigtig, rigtig mange i dette land – også mange, der ved noget om, hvad det her drejer sig om – som siger, at det her ikke er en forbedring. Det synes jeg bare lige at Det Radikale Venstre skulle være opmærksom på, hvis ikke de har opdaget det under udvalgsbehandlingen af det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Nu er det ikke sådan – jeg tror, fru Mette Gjernskov i sit første indlæg sagde, at hun mente, der var 8 kg papir, som hun skulle sætte sig ind i – at fordi der er en stor mængde papir, så er man ikke forpligtet til netop at sætte sig ind i det.

Sagen er jo den, at i det betækningsbidrag, som ligger, er der netop en tilkendegivelse, som i forhold til det med fredningen betyder, at man får en stærkere beskyttelse fra dag et, end man ellers ville have fået.

Det, som fru Mette Gjernskov er inde på nu, er, at Socialdemokraterne ikke mener, at det her er en klar forbedring. Betyder det, at Socialdemokraterne mener, at det reguleringsgrundlag for

natur og miljø, man arbejder på i dag, er bedre? Betyder det virkelig det? Så tror jeg, at fru Mette Gjerskov og Socialdemokraterne stort set står helt alene med den vurdering i hele det her land. Betyder det virkelig, at det her ikke er bedre end det, der ligger i dag? Det er ret fantastisk, hvis det er et udsagn, som man vil stå ved.

Kl. 11.00

Lad mig sige det på den måde, at når man ikke fra Socialdemokraternes side mener, at det her er klare forbedringer, kan det så ikke godt undre bare en lille smule, at både Det Økologiske Råd, Danmarks Naturfredningsforening og andre, som har afgivet høringssvar til lovforslaget, siger, at det er meget vigtigt, at vi får flest mulige af de nuværende ansøgninger ind under de nye bestemmelser? Hvorfor mon de siger det?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Der var et klart spørgsmål til sidst, nemlig hvorfor vi gerne vil have, og det vil alle grønne organisationer også, så mange landbrug ind under miljøgodkendelserne som overhovedet muligt. Det vil vi, fordi det er der, der kan stilles krav.

Vi får forhåbentlig på et eller andet tidspunkt indflydelse, så vi kan være med til at stille nogle yderligere krav. Men hvis vi først har fredet en hel masse landbrug og givet dem en masse garantier om, at de slipper, bliver det meget, meget svært for Folketinget efterfølgende at gå ind og stille krav. Så selvfølgelig vil vi gerne have så mange landbrug som overhovedet muligt med ind under det her.

Så tror jeg, at jeg vil sige en anden ting til Det Radikale Venstres ordfører, som sagde, at bare fordi der er mange papirer, så undskylder det ikke, at man ikke har læst om det: Det synes jeg ikke er en ordentlig måde at tale om det på. Jeg mener faktisk, at jeg i min tale respekterede, at Det Radikale Venstre vurderer sagen anderledes, end vi gør.

Derfor synes jeg også, det ville være nydeligt, hvis Det Radikale Venstre vil acceptere og respektere, at vi har vores vurdering, og vores vurdering er, at det her forslag ikke tager tilstrækkeligt hensyn til naturen, at det ikke giver os det bæredygtige landbrug, som vi gerne vil have i Danmark, og derfor stemmer vi nej.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at vi altså hilser på hinanden, når vi går op på talerstolen. Det

ved jeg at ordføreren også er klar over, men man kan jo i kampens hede glemme det. Det er kun den almindelige tradition, vi har i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg synes jo ikke, at det er et tilstrækkeligt svar at sige, at man har en anden vurdering. En anden vurdering skal jo baseres på noget, og det, som jeg har fremhævet flere gange, er, at så vidt jeg kan se, har Socialdemokratiets argumentation ikke med det, der ligger nu, et grundlag at basere sig på, og det er vel sådan set det helt afgørende i den her sag.

Derfor er det heller ikke nok at sige, at det ikke er så mærkeligt, at forskellige organisationer ønsker at få flest mulige landbrug ind under de nye regler. Det gør de jo, fordi de ved, at de nye regler er skrappe. Det gør de jo, fordi de ved, at de nye regler betyder, at når der skal gives miljøgodkendelser, forholder man sig rent faktisk til en lang række forhold i landbrugene.

Spørgsmålet er så, om man har tillid til, at den opgave kan ligge i kommunerne. Jeg ved ikke, om det er det, der gør sig gældende, eller hvad der gør sig gældende. Vi har tillid til, at den opgave kan løftes af det decentrale niveau inden for de lovgivningsmæssige rammer, vi laver nu. I forhold til det, der ligger i dag, er de langt klarere, de kan håndhæves, og de kan gennemskues.

Det er det, der efter vores mening betyder, at man vil få betydelige fremskridt med den her lovgivning, og det er jo også et synspunkt, der deles meget bredt rundt om. Man kunne så have ønsket om, at det på nogle punkter var endnu bedre. Den diskussion har vi jo taget i visse sammenhænge, og der har jeg sagt, at det ville være det allerbedste i den her verden ikke skal være det godes værste fjende.

Første næstformand (Svend Auken):

Nu er det hr. Steen Gade som ordfører.

Steen Gade (SF):

Jeg håber, at bukket var stort nok til formanden.

Jeg vil ikke forlænge den debat, vi havde ved andenbehandlingen, men kun give nogle principielle betragtninger om, hvorfor SF stemmer imod det her.

Overordnet er det, fordi vi nu får en lovgivning, som giver mulighed for forringelser lokalt og forskellige andre steder. Det synes vi er et helt forkert signal at sende, når det gælder be-

skyttelsesniveauet på miljøområdet. Der er jo ikke nogen, der er uenige i, at lovgivningsgrundlaget er sådan.

Det andet er: Hvorfor i alverden vedtager vi ikke et beskyttelsesniveau, hvor vi vælger det, der er det bedste af det, vi kender fra amterne? Det er fremgået af de ændringsforslag, som Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten har stillet, at det er sådan, vi har tænkt, at lovgivningen skulle være. Jeg har svært ved at forstå, at borgerne i Fyns Amt og en række andre steder skal se på, at deres beskyttelsesniveau forringes, fordi man laver den her lovgivning.

Kl. 11.05

Jeg ved godt, at der gives forbedringer nogle andre steder, men jeg har svært ved at forstå, at vi i dag, nogle få år før vi ved, at vi skal stramme reglerne i forhold til EU's vandrammeregler, skal vedtage en lovgivning, der ser sådan ud.

Jeg synes også, det er grundlæggende forkert, at vi giver tilladelser uden at have en revisionsbestemmelse. Det at lave en revisionsbestemmelse betyder jo ikke, at man ikke kan tage alle oplysninger ind undervejs. Det betyder bare, at vi har muligheden for, når vandrammedirektivet foreligger, når vi er kommet længere i processen og vandplanerne foreligger osv., at sørge for, at lovgivningen er indrettet sådan, at det kan revideres.

Det sidste, jeg vil sige, er, at en af de ting, som jeg selv havde set frem til, og som virkelig kunne have været et fremskridt, var, at man fremmede teknologiudviklingen for alvor ved at stille krav om, at der på en lang række landbrug i Danmark skulle installeres rensningsanlæg for ammoniak, men det er i hvert fald fredet i de første 2-3 år.

Derfor stemmer SF imod. Vi burde have lavet en betydelig bedre lovgivning.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi har foreløbig to korte bemærkninger. Det er først hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Steen Gade, om han ikke er af den opfattelse, at en revisionsbestemmelse, som man kunne indsætte i lovgivningen, hvor kommunerne kunne revidere givne miljøgodkendelser i 2010, nemt kunne risikere at udvikle sig til en slags sovepude for kommunerne.

Jeg vil også spørge hr. Steen Gade, om han er opmærksom på, at man forventer at have stor-

stedelen af den viden, der skal ligge til grund for de nye indsatsplaner for 2010, allerede i 2007, og at det betyder, at man med de bidrag, som ligger fra flertallets side i betænkningen, kan indarbejde den. Jeg vil spørge, om hr. Steen Gade er opmærksom på det.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jo, jeg er bestemt opmærksom på det sidste, og jeg vil da godt kvittere for, at hr. Johs. Poulsen har fået forbedringer ind i forslaget ved at være med i det. Det her er da en af dem. Det er jeg godt klar over. Men det er jo ikke et argument for ikke at have en revisionsparagraf.

Jeg er ikke nervøs for – det er så her uenigheden er – at det skulle blive en sovepude. Det handler jo om at få de oplysninger frem og samtidig have sikkerhed for, at vi ikke også bagefter kommer til at betale til landmænd, fordi de har fået en 8-årig tilladelse. Det er derfor, jeg er ret sikker på, at vi burde have en revisionsbestemmelse.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Steen Gade, hvis han har tid til at lytte, at efter min opfattelse er det sådan, at hvis vi havde en revisionsbestemmelse og ikke andet, så kunne vi godt risikere, at nogle ville tage det, som om man først fra den tid for alvor skulle tage fat. Jeg tror, det er vigtigt, at man allerede fra den 1. januar 2007 tager fat på at stille de rigtige betingelser op i de kommende miljøgodkendelser.

Når hr. Steen Gade fremfører, at vi ikke skal risikere, at man senere skal tilbagekøbe givne tilladelser, er det interessante spørgsmål, hvem der i givet fald skal tilbagekøbe. Det er jo de kommuner, som skal finansiere de indsatsplaner, som kommer til sin tid.

Kommunerne har altså kun én eneste interesse, når de fra den 1. januar 2007 giver miljøgodkendelserne, nemlig at sikre, at man også tager højde for alle de fremtidige krav, og at man ikke kommer i en situation, hvor man selv skal tilbagekøbe noget som helst eller for den sags skyld fjerne næringsstoffer til en lang dyrere pris via kommunale rensningsanlæg eller lignende. Så det, det handler om, er jo netop at give incitamentet til, at man gør det så klogt som muligt fra den 1. januar 2007.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Ja, man skal netop gøre det så klogt som muligt, og det betyder efter vores opfattelse, at man både skal opfordre kommunerne stærkt til at bruge disse oplysninger, og også til at have en revisionsbestemmelse. Det behøver vi jo ikke at være enige om. Vi ender jo også med at stemme helt forskelligt, og jeg skal da ikke undlade at undre mig lidt over, at De Radikale grundlæggende vil være med til den aftale, der ligger her.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Steen Gade siger, at dette lovforslag ikke er teknologidrivende. Intet kunne være mere forkert. Kunne hr. Steen Gade ikke anerkende, at der i bemærkningerne til lovforslaget er indføjet, at der i 2007 foretages en evaluering, som betyder, at der er en mulighed for at se på, om den her aftale virker teknologidrivende, og at der er en mulighed for at gøre grundlaget mere dynamisk, med henblik på at landbrugene ud over at have det allerbedste staldsystem skal foretage sig ting, som gør, at ammoniakudslippet bliver yderligere begrænset?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil sige til hr. Christian Wedell-Neergaard: Jo, jeg har læst de dele af betækningsbidraget. På en måde er det jo også en tilståelsessag fra flertallets side. Det er jo tegn på, at det, man har vedtaget, og det, der står der, ikke er godt nok i forhold til at fremme teknologiuudviklingen.

Jeg kan jo også godt indkassere nogle sejre, selv om jeg ender med at stemme imod. Jeg er da godt klar over, at det er kommet ind, fordi man har følt sig presset i den her diskussion, og fordi det lovgivningsgrundlag, man havde, hvor man tog udgangspunkt i normtal fra 2005 og 2006, ikke var o.k. i forhold til bedste staldsystem. Det var ikke o.k., forarbejdet var elendigt. Derfor har man så prøvet at reparere på det. Men det er jo som fugle på taget, og jeg forstår godt, at hr. Christian Wedell-Neergaard og andre er glade for fuglene på taget, men det fjerner jo ikke grundlaget for min kritik, nemlig at man ikke i dag har lavet en lovgivning, som med sikkerhed fører til, at der bliver krav om, at der skal købes rensningsteknologi.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Steen Gades argumenter tager naturligvis udgangspunkt i, at hr. Steen Gade gerne vil se en opstramning, en opstramning, som ligger langt ud over det mulige. Og hr. Steen Gade ved jo udmærket godt, at når vi skal udvikle miljøteknologi, drejer det sig om at skabe en efterspørgsel og dermed gradvis få de resultater hjem. Derfor er lovgivningen også lavet sådan, at vi starter med 15 pct., så 20 pct. og så 25 pct. over det bedst mulige staldsystem. Vil hr. Steen Gade ikke bare anerkende, at det da er et relativt stramt grundlag? Og så har vi oven i købet sagt, at vi vil se på det senere.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jo, vil jeg sige til hr. Christian Wedell-Neergaard, disse procenter gjorde også stort indtryk på mig, da jeg læste dem. Men så fandt jeg ud af, at landmændene ikke behøver at gøre andet end at købe den stald, som er til salg i forvejen, og købe det bedste foder. Der står 15 pct., 20 pct. og 25 pct., men det betyder ingenting; det betyder ikke, at der skal installeres ammoniakrensningsanlæg, fordi normtallet er, som det er i den her lovgivning.

Der tror jeg der er nogen der har snydt måske også miljøministeren ganske grundigt. Det må nok være nogle interessenter inden for dansk landbrug, der har prøvet at bilde regeringen ind, at det normtal var det, man skulle tage udgangspunkt i. Men hvis man vælger et normtal, som gør, at 15 pct., 20 pct. og 25 pct. kan nås, uden at man skal anskaffe sig et rensningsanlæg, ja, så betyder det ingenting. Og det er jo det, der er blevet afsløret i udvalgsarbejdet.

Så ved jeg godt, at man begyndte at reparere på det, da regeringen og forligspartierne fandt ud af det; man lavede den sætning, som hr. Christian Wedell-Neergaard sagde. Men jeg troede fra starten, at det her førte til, at de virksomheder i Danmark, der har udviklet den her teknologi, nu kunne begynde at sælge nogle af de her anlæg. Desværre må vi vente til efter evalueringen i 2007.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det som den sidste, der har bedt om korte bemærkninger, hr. Jens Kirk.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Med de sidste ord, hr. Steen Gade nævnte, er vi jo lige ved humlen ved det. Har hr. Steen Gade nogen sinde kunnet få en ordentlig underskrift på, at den miljøteknologi findes, og at den også virker, når den så kommer ud?

Det er jo problemet. Derfor må vi jo spørge os selv, om vi skal have den langsomme igangsætning? Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at foder jo ikke kan gøre, at de 25 pct. nås.

Endelig vil jeg spørge: Vil hr. Steen Gade købe en bil, uden at den er afprøvet ordentligt?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det med bilerne vil jeg ikke komme ind på her; vi diskuterer meget på den sidste dag inden juleferien, men jeg synes ikke, jeg vil blande bilerne ind i debatten. Men jeg vil gerne sige tak til hr. Jens Kirk, for det var jo en tilståelsessag. Meldingen fra Venstre var, at det her ikke skal sættes i gang for hurtigt. Jeg siger bare tak for det.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nej, det er ingen tilståelse, det er sådan en lille røst ude fra den praktiske verden, der siger, at den teknologi ikke findes endnu, og derfor starter man med 15 pct., 20 pct. og 25 pct. Det er ikke for at forsinke noget, der er en stor udvikling i gang, og selvfølgelig bliver det her også en forbedring, det ved alle. Men det er kun hr.

Steen Gade, der stiller noget op ad en tagryg og prøver at få fat på en fugl.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg mener nu, det var en tilståelsessag, for hr. Jens Kirk har vel set sådan nogle anlæg, han ved jo godt, de sælges. Han ved vist også godt, de produceres i Danmark – og de sælger jo lidt flere til Holland, fordi Holland har skrappe regler end os, så de har et bedre marked i Holland, end de har i Danmark. Kan vi være det bekendt over for de producenter, der laver disse rensningsanlæg?

Hr. Jens Kirk har altså sagt, forstår jeg, som repræsentant for det ene regeringsparti, at det sådan set er med vilje, at man har arbejdet på at lave en model, som ser fin ud på papiret, men som ikke skal virke foreløbig. Tak for det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så vil ministeren gerne have ordet, værsgo.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg skal gøre det kort, for vi havde jo altså debatten under andenbehandlingen.

Jeg synes så alligevel, at der er kommet én meget positiv ting frem her under tredjebehandlingen på trods af Socialdemokraternes og SF's problemer med forslaget, hvor der er ting og sager, man ikke kan lide. Hr. Steen Gade vil på den ene side gerne tage æren for de teknologiforbedringer, der er i forslaget, og i næste åndedrag er det slet ikke godt nok og sådan noget, men så fik vi jo alligevel tilståelsen fra fru Mette Gjernskov i svaret på det meget, meget direkte spørgsmål fra hr. Johs. Poulsen om, hvorvidt der bliver en forbedring. Og svaret var: Ja, der sker en klar forbedring. Godt, at det blev sagt, for det sker der jo.

Vi går nu til, at landbruget bliver behandlet som industri, vi går nu til, at landbruget skal bruge ny teknologi. Det bliver vilkårene, det bliver betingelsen for, at man kan få lov til at nyetablere sig eller udvide sin bedrift. Der bliver taget hensyn til naboerne ved, at lugtkravene bliver skærpede, og ved, at der kommer en markant forenkling, og det er selvfølgelig til gavn for den enkelte landmand, der så ikke i samme grad skal sidde begravet i administration og lange sagsbehandlingstider. Men det har jo også den meget, meget vigtige konsekvens, at miljøreguleringen af landbruget fra nu af langt, langt bedre kan håndhæves; det vil sige, at det, vi laver, rent faktisk også kan kontrolleres, så det kommer til at fungere i virkeligheden.

Så er det rigtigt, at der er masser af ting, hvorom vi ved endnu mere i 2009 eller i 2013 eller i 2020, men der er altså fire partier, der nu tager ansvar for, at miljøreguleringen af landbruget skærpes via den viden, vi har i dag. Vi sidder ikke og venter længere, vi tager ansvar, og resultatet er blevet en regulering til gavn for natur og miljø, det er blevet en bedre regulering til gavn for mennesker.

(Kort bemærkning).

Mette Gjernskov (S):

Jeg er bare nødt til at korrigere ministeren i forbindelse med en af de ting, hun sagde, og som Det Radikale Venstres ordfører også sagde, og det drejer sig om, at jeg skulle have sagt, at der er tale om en klar forbedring med den her lov. Nej, det har jeg ikke sagt, og det bliver jeg nødt

til at slå helt fast, for jeg mener ikke, at der er tale om en klar forbedring.

Jeg synes også, at man skal være fair og sige, at der er nogle enkeltområder i den her lov, hvor der er tale om en forbedring, f.eks. hvad angår lugt, det anerkender jeg. Det anerkender jeg, og det er jeg glad for, og det takker jeg miljøministeren for, men det hjælper jo ikke noget, når der er klare forringelser andre steder.

Kl. 11.20

Vores vurdering er altså, at man med den her lov ikke har vægtet det rigtigt, at man med den her lov ikke har sikret naturen i Danmark, og at man med den her lov ikke sørger for et bæredygtigt landbrug, og det mener vi altså er afgørende nødvendigt, når vi skal lave en miljølovgivning for landbruget i Danmark.

Første næstformand (Svend Auken):
Ønsker ministeren ordet? Værsgo.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):
Jeg vil bare sige: Er det da ikke mærkeligt, at Socialdemokratiet i 9 år havde både miljøministerposten og fødevareministerposten i Danmark uden at gøre noget ved de her ting, uden at tage det fundamentalt, principielt vigtige skridt, som ligger i denne lov, nemlig at landbruget i Danmark – det sker om 3 uger – bliver reguleret som industri?

Det er en meget, meget principiel ny ting. Det er en vigtig ting. Det tror jeg fru Mette Gjerskov må indrømme, om ikke her fra talerstolen så dog i sit stille sind.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

I forhold til miljøregulering af landbruget i Danmark er der ikke noget, der foregår i mit stille sind, som jeg ikke også gerne vil sige fra talerstolen.

Jeg troede faktisk, vi var færdige med den der diskussion om, hvad vi burde have gjort tilbage i 1990'erne. Men jeg vil gerne sige, at jeg faktisk tror, at miljøministeren må være et af de eneste mennesker i det her land, som mener, at vi med hr. Svend Auken som miljøminister lavede en forringelse i Danmark. Jeg tror simpelt ikke, der er nogen andre i dette land, som mener, at Socialdemokraterne i 1990'erne svigtede naturen i Danmark. Men fair nok, det er det, ministeren siger. Det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg vil gerne sige – og det har jeg jo gjort flere gange i dag – at vi synes, det er godt, at der bliver lavet miljøgodkendelser. Vi synes, det er rigtigt med den ramme. Vi synes bare, at det er rigtig, rigtig uheldigt, at man så putter noget slapt ind i den ramme. Det er det, der er problemet, men vi vil meget gerne arbejde på, at det, der er inden for den her ramme, bliver strammere, så vi sikrer naturen i Danmark og får det bæredygtige landbrug, som vi hele tiden efterlyser fra Socialdemokraternes side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 74 stemmer (V, DF, KF og RV) mod 39 (S, SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 64: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om leje. (Gen-nemførelse af medieaftale 2007-2010 m.v.).
Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(FremSAT 8/11 2006. Første behandling 17/11 2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Nu havde jeg jo ikke mulighed for at deltage under andenbehandlingen af det her lovforslag. Muligvis er det derfor, at alle Enhedslistens ændringsforslag blev forkastet. Det kan man jo ikke udelukke. I hvert fald indeholder dette lovforslag stadig væk en række meget, meget dårlige ting, som gør, at Enhedslisten vil ende med at stemme imod.